

4 STELE PENTRU GENERALUL ȘTEFAN DIMOFTE

Scrisoarea Generalului Ștefan Dimofte pentru cititorii ziarului Rezervistul

Stimată Doamnă sau Domnule Cititor,

Doresc să vă transmit și dv. realizările și bucuriile ce le am obținut în viața mea precum și greutățile.

Sunt născut la 15.03.1922 în comuna Tg. Gloduri, acum Izvorul Berheciului, Jud. Bacău, satul Făghieni. Până în anul 1935 am trăit în casa părintească din satul Făghieni care avea 40 de case și locuitori (acum anual rămăsese 5 case). Satul este la distanța de 40 km. de municipiul Bacău și de 2 km. de șoseaua Bacău-Gura Berheciului.

După terminarea școlii primare de 4 clase în satul natal am fost luat la Brăila de frațele mai mare Ernest unde am terminat 4 clase Liceu Industrial. După cum se știe din 1929-1933 a fost criza economică.

În 1939 alt frate Traian m-a luat la București și am urmat cursurile Liceului Industrial, Școala de Maiștrii Militari Armurieri și Artificieri pe lângă Arsenalul Armatei, Pirotehnia Armatei București și Fabrica de Pulberi Dudești. La terminarea școlii în 1943 am dat examen de absolvire a școlii și examenul de Bacalaureat. Am fost trimis la stagiul la regimente. Eu am ajuns, la dorința Comandantului Lt. Col. Saftu Cornel, la Regimentul 26 artilerie Slatina, jud. Olt, care aparținea de Divizia 11 Infanterie comandată de Gen. Edgard Rădulescu.

Cu acest regiment am luptat pe frontul de răsărit în zona Iași de la 1 mai 1944 până la 20 august 1944, când a devenit trădarea și vânzarea frontului, arestarea Mareșalului Ioan Antonescu. La Iași am participat la luptele de la Castelul Stânca Roznovanu, aproape de Sculeni de la 26 la 31 mai 1944, apoi am participat la retragerea de la Iași (fuga) după 20 VIII 1944, când frontul 2 Ucrainian comandat de Mareșalul Malinovski a atacat Armata IV Română în Moldova și Frontul 3 Ucrainian comandat de Mareșalul Tolbuhin a atacat Armata III Română comandată de Gen. Dumitrescu în Basarabia.

De la 20 VIII 1944 la 7 septembrie 1944, fiind încercuțit la Iași, Comandantul Regimentului 21 Artilerie, comandant Col. Dumitrescu, a dat ordin să fugim care cum putem. După ce am trecut prin patru încercuiri (Platou Sud Satul Cozmești, Arsura, Huși, Murgeni) pe jos, pe câmp și drumuri de țară, eu și sergentul Ghiță, comandant de Obuzier, am ajuns la Bujoreni, Hanul lui Conachi, Nămolosa, Movila Miresii, Sun-

dila, Găișeanca, Urziceni, Afumați, Bariera Colentina București, când, la 28 VIII 1944, au ajuns și trupele lui Malinovski. Precizez: Comandantul Regimentului 26 artilerie, cu un grup de ofițeri și subofițeri ales de el, St. Col Ceașescu și maiorul Nicolae din subordine au fugit de la Costuleni, lăsând tunurile și obuzierele, la o mamă de ofițeri, subofițeri și soldați care au ajuns împreună cu regimentul 21 Artilerie pe șoseaua sud de Moșna și Cozmești.

În noaptea de 22 VIII 1944, aici Col. Dumitrescu ne-a spus că suntem încercuțit și să fugim care cum putem. De la București am pornit pe jos la Târgoviște unde se credea că este Armata 4 Română fugită de la Iași. La Bolintinul din Vale am întâlnit Divizia Tudor Vladimirescu. La Târgoviște nu era Armata 4 și am luat primul tren, la 7 septembrie 1944, ajungând la Slatina Olt. Eram dat dispărut de regiment împreună cu încă cinci ofițeri. După cinci zile nici nu m-am odihnit puțin și lașul de maior, care fugise de la Costuleni Iași, împreună cu comandantul regimentului Lt. Col Ceașescu, mă trimite pe frontul din apus, la Oarba de Mureș, unde am găsit „Iadul pe pământ”, aici murind 11 000 de români.

Luptele de la 12-28 septembrie 1944. Am luptat până la Cehu Silvaniei cu Regimentul 26 artilerie, apoi pe la sfârșitul lui septembrie 1944, ne am contopit cu Regimentul 21 Artilerie și am luptat tot Ardealul, Ungaria și Cehoslovacia, ajungând până la Waitekov. aproape de Praga. Nu mai spun greutățile frontului și prin câte am trecut. Au fost lupte în ofensivă, pe când la Iași am luptat în defensivă. Pe frontul de vest am luptat cu regimentul 21 Artilerie, Divizia 11 Infanterie, C2 și 6A și Armata IV Română. Acum eram sub ordinul Frontului II Ucrainian comandat tot de Mareșalul Malinovski.

În țară am ajuns la 15 VIII 1945 în localitatea Urlați, lângă Ploiești. În anul 1948 s-a înființat Școala Militară de Ofițeri Armament și Muniție; dau examen, pierd gradul, funcția și salariul. Termin școala la 1 VI 1950; am fost printre primii la promoție. Ca ofițer am lucrat șef de birou la Comandamentul Armatei 4 Transilvania (în 1950 Regiunea 3 Militară) șef de birou la D 93 Infanterie și Comandant de Unitate. După armată am lucrat în viața civilă ca Inspector de stat teritorial pentru Protecția Muncii la Regiunea Bacău și Regiunea Iași.

M-am căsătorit în 1950, soția învățătoare. Am patru fete, cea mică și cea mare medici, iar cele două mijlocii - au absolvit, una Facultatea de Chimie Industrială și alta Facultatea de Electrotehnică. Trei fete sunt și cu cetățenie americană, unde am fost și eu cu soția în șapte ani câte 2-3 luni. Am cunoscut America la est, cu cele 16 state de la Maine la Florida Miami. Am mers pe marea autostradă 95 cca. 3000 de km. etc.

Sunt membru în Asociația Națională a Veteranilor de Război, membru al Asociației Cadrelor Militare în Rezervă și Retrageri, al Asociației Cultul eroilor. Până la împlinirea vârstei de 101 ani am obținut și ultimul grad de general (General al Armatei cu 4 stele). Sunt Cetățean de Onoare al Municipiului Iași, al comunelor Rădășeni și Izvorul Berheciului.

În timp de război am fost decorat cu 5 decorații iar în timp de pace cu 5 decorații. În toți 101 ani, numai 25 de ani am dus o viață mai normală, în restul numai cu greutăți, foamete, epidemii, suferințe. Sunt operat de 7 ori (diferite operații). De la 12 aprilie 1944 când am plecat pe frontul de est-Iași și până la 15 august 1945, când m-am întors în țară, în cantonament în Urlați, jud. Prahova, nu am mai avut casă, masă și hrană caldă.

Dimofte Catrinuța Ștefania este fata cea mai mare. A ajuns în SUA prin Loteria Vize-

lor, după o muncă grea (rezidență în America la 49 de ani deoarece din România a plecat medic primar). A lucrat ca medic la Baza aeriană Langley V.A. și la Baza Militară Dwight Eisenhower Georgia, aparținând de trupele Flotei 6 Americane. Mulțumesc domnului comandant al Armatei SUA care mi-a angajat fiica cea mare în unitățile militare și a lucrat împreună cu medicii americani fără nici o deosebire sau discriminare. Acum lucrează medic în Insulele Hawaii orașul Honolulu Pearl Harbor, aparținând de Flota 7 Americană. A lucrat și la spitale de stat în statul Virginia. În timpul liber a fost în multe localități de pe glob punând tricolorul în Antarctica (Polul Sud), Insula Paștelui, Țara de Foc, Patagonia, Australia, Noua Zeelandă și multe alte locuri. Mă bucur că-mi face onoare și cum se zice mă urmează.

Deși vorba bătrânească spune că nu este cum vrea omul ci cum dă Domnul, de acum sunt pregătit sufletește să plec de pe acest pământ cu realizările pe care le-am obținut și cu greutățile pe care le-am trecut. Închei cu lozinca „Cu Dumnezeu înainte” și mulțumesc cititorilor care au avut bunăvoința să citească acest articol.

**Semnează Ștefan Dimofte,
General cu 4 stele
veteran de Război și Armată**

